

Passejada Popular AAVV Sota el Camí Ral

Una altra vegada entre l'Agrupació Excursionista de Granollers i l'Associació de Veïns de Sota el Camí Ral, varen organitzar una sortida per passar un diumenge al matí agradable passejant per camins i coneixent indrets propers de la geografia de Granollers, Vilanova i la Roca del Vallès.

En Tomàs Coll havia d'orientar el recorregut amb explicacions adequades en algun d'aquells indrets adients dels quals parlàvem abans, tanmateix en Tomàs, que ja s'havia preparat amb la seva acostumada meticulositat les dades adients, no va poder-nos acompanyar.

La sortida es va fer des del local de l'Associació de Veïns de Sota el Camí Ral, del carrer d'Enric Prat de la Riba, en direcció al carrer de Lluís Companys, al carrer del Camp de les Moreres, entre les pistes de tennis, el Tub, la piscina i les pistes d'Atletisme, fins arribar al Passeig Fluvial. El matí era grisós i amenaçava pluja, la qual no trigaria a acompanyar-nos a estones, de forma intermitent i suau, sense malmetre en cap moment la matinal. Passejant ran de riera

Can Congustella a Valldoriolf. Foto A. Garcia

arribarem fins el camí de can Bassa, parant davant d'aquesta casa per parlar-ne i poder conèixer una mica millor aquesta notable construcció que conserva la seva estructura tradicional amb el bellíssims finestrals; ara el seu entorn ha variat notablement, can Bassa Petit ha desaparegut i el camí del Mig en bona part també, conservant-se tanmateix el seu nom en el nomènciator urbà en el nom d'un carrer. Es va continuar fins trobar el Camí Ral, en direcció sud arribarem fins el camí de can Batzacs, on hi ha aquesta casa, aleshores tombarem de cara a llevant per travessar la carretera del Masnou i pel camí de cal Rei, ran l'Hostal del Vallès. Continuarem, travessant la via del tren de França per sobre i l'autopista per sota, deixant a la cara de migdia el petit grup de cal Rei, amb la casa d'aquest nom enganxada a les altres dues de can Vacarisses i cal Menut, travessant en aquest punt

l'antiga Estrada Francesa, camí avui anomenat de cara a migdia el camí de cal Malo i de cara al nord el camí de can Tià. Parats en aquest lloc va començar a roinejar, ens enfilarem ran el petit i bell bosc de can Mayol, per guanyar de seguida el terme de Vilanova del Vallès, després de la qual i de travessar el torrent d'aquesta casa, pel mig d'un bosc acabat de netejar amb una olor espessa pels gotims i la frescor de l'aigua tot just acabada de caure, arribarem a les envistes de can Catafal, travessant la carretera de Valldoriolf, per anar a trobar el camí d'entrada a can Congustell, lloc on férem recés i esmorzarem.

En aquest punt va haver-hi qui va triar, molest, tornar-se'n a casa. Aquesta era una sortida popular i cadascú se la pren a l'aire que li sembla; hi ha qui pensa que aquells que corren molt caldria que anessin a un altre ritme perquè així no es gaudeix del paisatge i aquests el que volen és portar un bon ritme de camí per arribar abans; ningú no pot pretendre que els altres vagin a l'aire que a ell li convé i així sembla que ho interpreta gairebé tothom, sense molestar-se.

Precisament aquesta diferència de ritme va fer que aquell projecte inicial que tenia en Tomàs per poder anar explicant el recorregut, sobretot a l'hora d'arribar a l'escola de Montserrat Montero, per relacionar les

vicisituds que feren possible aquella instal·lació al capdamunt del turó del Sord en un excellent projecte de l'arquitecte granollerí Josep Maria Botey, no es fes possible de cap de les maneres, car a l'arribar en aquell punt, el grup s'havia reduït d'una manera molt notòria.

Després d'esmorzar ens quedarem un grup comentant la sòlida arquitectura i els elements característics de can Congustell, ran de la cara de ponent de la qual marxarem de cara al nord pel camí d'aquesta casa, guanyant la carena, fins arribar al bosc de can Prat, passant ran d'aquesta casa, on sempre surten a saludar-te una nombrosa colla de gos-

sos, fins arribar altra vegada a la carretera de Valldoriolf, passant sota el pont de l'autopista i enfilant-nos per la serra a guanyar la carena i el camí de Santa Quitèria, on la Lluïsa Salvador va jugar a despistar algú que ja marxava amb ella en direcció a Palou, lloc on va acomiadar-se de nosaltres, que reprenguérem camí cap al nord, després de gaudir de la vista que es té des d'aquell punt de tot el pla de conreus fins arribar al Congost. Creuarem el camí de can Bassa i les instal·lacions de l'escola Montserrat Montero, continuant carenejant fins arribar a travessar el pont que passa per sobre la Ronda i poc a poc tornar al punt de sortida, on ens esperava una coca de bon gust per acabar aquesta agradable sortida matinal.

Enric Garcia-Pey